

Li donch lo bras... Me l' agafa.
 Fem quatre passas ó cinch.
 M' aturo. 'S posa de *frente*.
 Jo tremolo. Ella sonriu.
 L' apresono ab lo bras dret.
 Ella s' apoya en mon pit,
 y... alla vá; aixecant las camas
 comensem, pobre de mi,
 á ballar la polka aquella
 ab gran desfici y neguit,
 mentres cara 'vall me queyan
 augmentant mon compromís,
 unas gotas de suó grossas,
 tant, com un sigró bullit.
 De moment sentho un que crida:
noy, sembla que pitjas rahims.
Porta llum qu' aquet pert l' esma
 diu un altre de tranquil.
 Ja 'n vaig tenir prou. Al veurer
 qu' era 'l *blanco* dels amichs,
 las camas me tremolavan
 com si cometés un crim.
 ¡Quin ball! ¡Era interminable!
 ¡Deu meu y quin compromís!
 Quan, no se com, m' entrebanco
 ab uns peus, jo no se quins,
 y ¡paf! d' esquenas a terra,
 y ella desobre de mi,
 rebent al elatell un *nyanyo*
 quedant mitg estaburnit.
 M' aixeco: *planto* á la noya:
 m' escabulleixo corrint
 entremitg de mil riallas,
 burlas sarcásticas, crits,
 que tots, donas y criaturas
 feyan coro ab els amichs,
 mentres que tothom cridaba:
 ¡noy qu' hem vist! ¡ay noy qu' hem vist!
 Surto al carrer: me pren l' aire:
 'ribo á casa: 'm fico al llit
 ab trenta y tants graus de febre
 y, no se 'l que succehi,
 sols se que no vaig morir-me
 porque encare avuy soch viu.
 Mes desde aquell fatal dia,
 mil vegadas he malehit
 els ulls d' aquella morena,
 el ball, la polka, 'ls musichs,
 y la meva valentia
 que 'm va portá 'l compromís.
 Pro lo que 'm dol á na l' ànima
 lo que mes me va entristir,
 es, que 'l caurer jo d' esquena,
 confós, cego, avergonyit,
 no 'm va ser posible veurer
 la *lluna* que va surtir.

LLUÍS.

UN SOMNI

Us vaig á contar un somni estrany que tingui
 temps passat, una nit, després d' un ball extraor-
 dinari que s' havia donat en aquet Cassino, en el
 que per cert hi havia prés part, divertint-mi molt.

Doncs es el cas, que bon punt vaig esser dor-
 mit se 'm reproduí en somnis la escena del ball:
 se m' aparegué el magnífic saló brillant de festa,
 esplendidament il·luminat y am molta jovenalla
 alegre y esbojarrada qu' omplia alló de vida y
 moviment am sas rialladas y cabriolas. L' alegria
 s' encomanava á tot-hom, puig hasta 'ls vells y
 guetas de la barandilla 'ls hi queya la baba y s'
 hi divertian d' alló més, veyent ballar als seus
 fills y recordant els hermosos temps de juvenesa
 en que tant hi havian disfrutat an aquell mateix
 saló y hasta an algú d' ells, fort encara malgrat
 els anys que comptava, poch li hauria costat do-
 nar-hi una volta, al compas d' un schotis ó d' una
 americana. La única nota seriosa y desagradable,
 era 'l tradicional grupo del mig, que servia d' es-
 torb als balladors, compost en sa major part d'
 homes madurs que perdian el temps parlant de
 política y de negocis, y de joves-vells que á cap
 edad alardejavan de pessimistes y sols parlavan
 de desenganys y d' aborriments, passejant, en els
 intermedis, el seu fastidi per aquella sala, com
 volguent enterbolir aquella alegria qu' ho inva-
 dia tot.

L' atractiu més gran de la festa, eran, sens
 dupte, las noyas. Estavan arrengrerades á cada
 costat de saló, lluhint sos trajos luxosos, que fe-
 yan ressaltar llur hermosura y esperant am ver-
 dader desig, que 'ls joves, que per alli formigue-
 javan, els hi diguessin amoretos y las fessin dan-
 çar forsa. ¡Alló era ben bé un mercat! ¡S' en po-
 dia ben dir la fira de l' Amor! ¡Y que n' hi havia
 de totas classes! A l' esquerra, comensant per la
 porta principal, s' hi trobavan les de mes seny,
 les que ja 'n contavan alguns y havian vist pas-
 sar pels seus braços, dos ó tres classes de joves;
 no s' hi notava en ellas aquella alegria expansiva
 y esbojarrada de 'ls primers anys; s' havian tor-
 nat positivistes y 'l cassarse els hi corria pressa;
 totas sas forças les dedicavan á la pesca de marit;
 eran les qu' anaven més guarnides per cridar l'
 atenció. Anant seguint mes avall, anava dismi-
 nuint també l' edad, trobant-se al fondo les de la
 primera volada, de caronas frescas y rosadas,
 sempre rialleras y festivas, sostenint col·loquis
 animats am jovenets de la seva edad que se les
 menjaven am la vista y s' disputavan l' honra de
 ballar am ellas, aquestas s' hi entregavan am to-
 ta l' inconsciencia de 'ls seus pocs anys, giravol-
 tant per aquella sala, emportats per una verdade-
 ra borratxera de llum y d' alegria. Pujant per l'
 altre costat anava seguint la jovenalla y després
 un pet de simpátiques criades que cridavan molt
 l' atenció pels seus colors més sáns y sa major ro-
 bustez, haven-ni alguna de maca de veras.